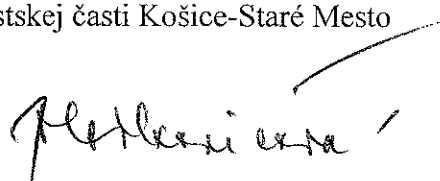


MESTSKÁ ČASŤ KOŠICE – STARÉ MESTO, HVIEZDOSLAVOVA č.7
040 01 KOŠICE

**NÁVRH NA UDELENIE VEREJNÝCH OCENENÍ MESTSKEJ ČASTI
KOŠICE – STARÉ MESTO**

Určené: rokovaniu Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice-Staré Mesto
dňa 16.09.2014

Predkladá: **Mgr. art. Ľubica Blaškovičová** 
predsedníčka komisie pre výber návrhov na udelenie Ceny MZ MČ Ke-Staré Mesto

Spracovala: **Mgr. Katarína Birková** 
Referát kancelárie starostu MÚ MČ Ke-SM

N á v r h n a u z n e s e n i e

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Košice-Staré Mesto

schvaľuje

1. cenu Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice-Staré Mesto pre kolektív:
 - a) *Saida Banu – seniorský kurz orientálnych tancov, Hviezdoslavova 7, 040 01 Košice*
Katarína Budaiová, Bajzova 3, 040 01 Košice - organizačná vedúca skupiny.
2. cenu Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice-Staré Mesto pre jednotlivcov:
 - a) *Emil Fajta, Branisková 1, 040 01 Košice*
 - b) *ThLic. Pavol Bardzák, Moyzesova 40, 040 01 Košice*
 - c) *Július Kánássy, Jiskrova 9, 040 01 Košice*

Dôvodová správa

Vyplyvajúc zo zásad a postupu udeľovania verejných ocenení mestskej časti Košice-Staré Mesto aj na tento rok boli prijaté a spracované návrhy na ocenenia kolektívov a jednotlivcov za rok 2014

Na základe schváleného doplnku Zásad a postupu udeľovania verejných ocenení mestskej časti Košice-Staré Mesto starosta mestskej časti vymenoval komisiu zloženú z poslancov miestneho zastupiteľstva.

Zloženie komisie: Mgr. art. Ľubica Blaškovičová., Ing. Eva Hulmečíková, Ing. Rastislav Trnka, JUDr. Agnesa Tokárová, Doc, RNDr. Pavol Matula, CSc., Ing. Peter Šimon.

Celkove bolo podaných 6 návrhov na verejné ocenenia jednotlivcov a 2 návrhy na ocenenie kolektívu. Komisia vyberala z návrhov jeden kolektív a troch jednotlivcov nasledovne: Saida Banu – seniorský kurz orientálneho tanca, Emil Fajta – kultúrna oblasť, ThLic. Pavol Bardzák – duchovná oblasť, Július Kánassy – športová oblasť.

Komisia pri výbere zohľadňovala viaceré kritériá ako odbornú spôsobilosť v obore, význam a prospešnosť činnosti navrhovaných pre mestskú časť a jej obyvateľov.

Mestská časť Košice Staré-Mesto

Návrh na udelenie verejných ocenení Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Staré Mesto

Cena Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice-Staré Mesto KOLEKTÍVY

1. **Navrhovaný:** Saida Banu, Katarína Budaiová, Bajzova 3, 040 01 Košice - organizačná vedúca skupiny orientálnych tancov

Navrhovateľ: Mgr. Katarína Birková, referát kultúry MÚ MČ Košice-Staré Mesto

Súbor Saida banu, čo v preklade znamená „šťastná žena“, sa začal formovať pred piatimi rokmi. Staromestské seniorky posedávajú doma, či v „pletkárskejších“ krúžkoch odmietli. Hľadali nejakú zaujímavú aktivitu, ktorou by sa udržiavali v kondícii. Našťastie mali riešenie na dosah ruky a to v podobe pani Zuzany Ud'anovej – umeleckej vedúcej súboru, ktorá sa ich ako študovaná učiteľka spoločenských tancov rada ujala. Úlohy organizačnej vedúcej sa zhostila pani Katarína Budaiová. *„Pri zrode skupiny bolo spolu 10 žien, ktorých jediným vybavením bola chuť a záujem o tento druh tanca. Dnes už vo svojich radoch máme raz toľko členiek a delíme sa na začiatočníčky a pokročilé“*, vysvetľuje pani Ud'anová.

Ak by niekto neveriacky krútil hlavou nad spojením senioriek a orientálneho tanca, dámy majú v rukáve silné argumenty: *„Máme radosť z každého malého pokroku a počas stretnutí sa otrasieme z neprijemností, či starostí. Tešíme sa na každé jedno vystúpenie. Už len to, že si oblečieme sukne, stiahneme bruško a vypneme hrud' nám dodáva dobrý pocit. Udržiavame v kondičke telo aj ducha. Pre nás ženy je to relax a aj naši muži majú pokoj :)“*, zhodujú sa tanečnice a zároveň jednohlasne dodávajú: *„Pri tanci prebolí všetko“*.

Staromestské seniorky už mali svoj kurz, pravidelne sa stretávali a postupne sa učili nové kroky a prvky. Ich snaženie však nezastalo len v Starom Meste. Pri vytváraní programových čísel a choreografií poprosili o pomoc aj tanečnice z iných košických súborov, ako sú Zaina, Junah, Amira, či Nefrit. Pani Zuzka Ud'anová opisuje: *„Nadviazaním spolupráce sa medzi nami vytvorila srdečná atmosféra a tiež vznikla nová tradícia. Stretávame sa so spriatelenejšími súbormi, vystupujeme spolu aj na rôznych podujatiach a veríme, že nás ešte mnohé čakajú.“* Saida banu má na svojom konte aj zaujímavú spoluprácu so Staromestským divadelným súborom Milénium, kde sa v rámci divadelnej hry Carla Goldoniho Žiarlivé ženy predstavili medzi jednotlivými obrazmi ako pohyblivá opona. Zaujímavých skúseností teda žienkam skutočne pribúda a úžasné na celej ich práci je to, že vek vôbec nerozhoduje, zato srdiečko áno.

Za päť rokov svojej činnosti sa členky prepracovali od základných prvkov orientálneho tanca k zložitejším choreografiám, neustále trénujú a svojpomocne si šijú kostýmy. Len od začiatku roka už účinkovali na posedení seniorov v rámci Medzinárodného dňa žien i na tradičnom staromestskom Majálese. Svoje jubileum oslávili celovečerným programom 15.5.2014, ktorý sa uskutočnil v Radničnej sále miestneho úradu a niesol sa v zamení nádherných melódií, kostýmov a choreografií, ktoré spolu s použitím tajomných šatiek vytvorili na javisku krásnu mozaiku orientálnych ornamentov. „Šťastná žena“ prekvapila spolu štrnástimi choreografiami a publikum neprestávalo tleskať. Veľký obdiv a úcta tak patria umeleckej i organizačnej vedúcej a samozrejme aj všetkým zanietným členkám, ktoré sa svojho veku nezľakli a zobrali život do vlastných rúk s ľahkosťou a rafinovanosťou orientálneho tanca. Veru, príkladom môžu ísť aj omnoho mladším ročníkom a my im želáme veľa síl, chuti, tvorivosti a uspokojenia z milovaného tanca. Veď tanec je pohyb a pohyb je život.

2. Navrhovaný: Kolektív Železničnej stanice Košice v zastúpení: Ing. Ján Miženko - prednosta,
Staničné námestie 11, 040 01 Košice-Staré Mesto
Navrhovateľ: OZ Jozefa Szakkayho – Ernest Buday, Grešákova 1, 040 01 Košice-Staré Mesto

Mesto Košice je 2. najväčším mestom SR, je centrom rozvoja priemyslu a tiež význačnou medzinárodnou križovatkou železničnej dopravy.

Železničná stanica Košice, nachádzajúca sa v MČ Košice-Staré Mesto, je najväčšou železničnou stanicou v SR. Je dôležitým ulom Východného Slovenska na hlavnej trati Čierna n/T. - Žilina – Bratislava, v ktorom sa uskutočňuje ročne cca 65 až 70% objemu výkonov železničnej prevádzky SR. Za 24 hodín je v železničnej stanici obslužených 266 vlakov, teda priemerne každých 5 minút. Zamestnanci navyše pracujú za podmienok, keď na stanici už približne 50 rokov neexistuje plnohodnotné elektrické zabezpečovacie zariadenie.

Pre zabezpečenie bezpečnej a beznehodovej prevádzky pri všetkých dopravných úkonoch v úzkej súčinnosti s jednotlivými organizačnými zložkami ŽSR a železničnými spoločnosťami sú dôležití samotní dopravní zamestnanci, ktorých je 348.

V posledných rokoch veľké priestory prijímacej haly železničnej stanice aj samotné nástupištia slúžili na organizovanie rôznych kultúrnych a spoločenských aktivít. Stanica obstála na výbornú počas Majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji v roku 2011.

Železničná stanica – vstupná brána do metropoly Východného Slovenska – napriek veľmi obmedzeným finančným prostriedkom je udržiavaná v čistote a poriadku, služby sú na dobrej úrovni, bez väčších sťažností cestujúcej verejnosti.

Sme presvedčení, že aj kolektív Železničnej stanice Košice by si zaslúžil verejné ocenenie za svoj doterajší pracovný výkon v službách ŽSR pre Košice, pre cestujúcu verejnosť a prichádzajúcich návštevníkov.

Cena Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice-Staré Mesto JEDNOTLIVCI

1. Navrhovaný: Juraj Halász, Kuzmányho 13, 040 01 Košice

Navrhovateľ: Terézia Halászová, Kuzmányho 13, 040 01 Košice

Keďže môj manžel sa 04.08.2014 dožil významného životného jubilea - 65 rokov, chcela by som upozorniť na jeho snahu uchovávať pamiatky - najmä v Starom Meste a na jeho činnosť, ktorú ešte stále vykonáva v rámci svojho voľného času, nad rámec svojej profesionálnej práce. Svojou neúnavnou činnosťou sa už dostal do povedomia mnohých obyvateľov Starého Mesta no aj Košičanov. Preto navrhujem oceniť môjho manžela za túto jeho neúnavnú činnosť.

Môj manžel Juraj Halász sa narodil sa v roku 1949 v Košiciach. Po ukončení strednej školy sa zamestnal na Technickej univerzite v Košiciach, kde pracuje dodnes. Jeho veľkou láskou bola od mladého veku láska k rodnému mestu, jeho histórii a osobnostiam, ktoré ju tvorili. Tento vzťah zrejme nosí v génoch, keďže jeho predkovia tu dokázateľne žili od 18. storočia. V roku 1992 založil Historickú spoločnosť I. Henszlmanna v Košiciach Timonova 27, ktorú dodnes vedie. Počas 21 ročnej histórie spoločnosti bolo vydaných cca 20 publikácií o meste, historických udalostiach mesta a cirkevných pamiatkach, či významných „zabudnutých“ osobnostiach mesta. Je autorom značnej časti týchto publikácií. Je tiež spoluautorom knihy „Az elveszett város“ (Stratené mesto, 2006). Bol kurátorom niekoľkých významných výstav, napr.: výstava k 100. výročiu prevezenia a uloženia pozostatkov Františka II. Rákocziho a jeho druhov v Košiciach (2006), tiež výstav o dvoch významných Košičanoch - Bélovi Gersterovi 1850 - 1923 - projektantovi Korinského prieplyvu (2010) a I. Henszlmannovi 1813 – 1888 (2008, 2013), z ktorých spracoval a zabezpečil vydanie katalógov. V apríli tohoto roka mu vyšla 508 stranová kniha o Cintorine sv. Rozálie. Spracované má aj ďalšie publikácie, no ich vydaniu bráňa finančné možnosti spoločnosti. História mesta, najmä Starého-Mesta a všetko s ňou spojené je jeho srdcovou záležitosťou od mladého veku. Keďže toto nie je náplň jeho profesie, venuje tejto svojej záľube nesmierne veľa času.

V roku 1998 získal „Cenu primátora mesta Košice“ a v roku 2010 „Cenu mesta Košice“, za významný prínos pri mapovaní histórie mesta, publikačnú činnosť a verejnoprospešné aktivity v oblasti samosprávy. Pôsobil aj komisiách ako neposlanec v mestskej časti Košice – Staré Mesto a to vo finančnej komisii a v Rade fondu obnovy kultúrnych pamiatok.

2. Navrhovaný: Emil Fajta, Branisková 1, 040 01 Košice-Staré Mesto

Navrhovateľ: Jozef Lipták, manažér Hasičskej dychovej hudby Košice

Navrhujeme na ocenenie nášho 79. ročného člena Emila Fajtu – umeleckého vedúceho, dirigenta a hráča na lesný roh 138 ročnej Hasičskej dychovej hudby Košice, obyvateľa MČ Košice-Staré Mesto.

Emil Fajta sa narodil 12.7.1935 v obci Zohor. V roku 1956 absolvoval Štátne konzervatórium v Bratislave. V rokoch 1956-59 pôsobil v orchestri Vojenského umeleckého súboru v Bratislave. Od roku 1959 do roku 1969 bol členom Košického rozhlasového orchestra. V roku 1969 sa stal členom Štátnej filharmónie Košice, ktorej bol zakladajúcim členom a pôsobil v nej až do roku 2000.

V rokoch 1962-1994 bol externým učiteľom na Štátnom konzervah v Dychovej hudbe a mažoretke Mestského požiarneho zboru Košice. Od 1.4.2004 sa stal umeleckým vedúcim a dirigentom Hasičskej dychovej hudby Košice, kde pôsobí dodnes.

3. Navrhovaný: Ing. Eugen Labanič, Kuzmányho č. 51, 040 01 Košice-Staré Mesto
Navrhovateľ: anonym

Profesionálne pôsobenie Ing. Eugena Labaniča, s výnimkou obdobia 1988 – 1990, kedy pôsobil ako expert pre výskum rúd v zahraničí, bolo smerované do podpory vzdelávania a vytvárania širokého spektra možností zvyšovania vzdelanostnej úrovne, najmä školskej mládeže. Od roku 1991 v pozícii riaditeľa a od r. 2009 generálneho riaditeľa menovaný s nebývalou dynamikou a razantnosťou riadi rozvoj Slovenského technického múzea – špecializovanej fondovej inštitúcie s celoslovenskou pôsobnosťou. V súčasnosti STM pokrýva múzejnú dokumentáciu dejín vedy, výroby a techniky v plnom rozsahu, pričom výsledky vedecko-výskumnej a dokumentačnej činnosti prezentuje nielen obyvateľom mesta Košice v sídelných expozíciách na Hlavnej ulici a STM-Múzeu letectva, ale v ďalších 30 expozíciách v Bratislave, Prešove, Spišskej Belej, Spišskej Novej Vsi, Medzeve a Budimíri. Pod vedením Ing. Labaniča múzeum transformovalo spôsoby prezentácie problematiky histórie vybraných technických odborov a exaktných vied a v snahe prispôbenia komunikačných foriem širokej verejnosti v súčasnosti prezentuje problematiku vývoja vedy a techniky v komparácii so súčasnými poznatkami a trendami. Za obdobie pôsobenia Ing. Labaniča v Slovenskom technickom múzeu bolo sprístupnených vyše 20 nových expozícií, prezentovaných vyše 35 výstav na Slovensku i v zahraničí, usporiadaných takmer 30 odborných podujatí, ktorých spoločným menovateľom je priblíženie histórie, a zároveň súčasných poznatkov technických odborov a vybraných exaktných vied ako laickej, tak i odbornej verejnosti. Posledným z významných zámerov, realizovaných pod vedením Ing. Labaniča bol rozsiahly projekt vybudovania vedecko-technického centra pre deti a mládež (VTC). Dlhodobý zámer vybudovania interaktívnej expozície zameranej na prezentáciu podstaty fyzikálnych zákonitostí a technologických princípov sa podarilo realizovať v centre mesta Košice v rámci EHMĽK-Košice2013. Vytvorenie uceleného informačného a vzdelávacieho priestoru na prezentáciu vedy a techniky, založeného na interaktivite a experimentovaní s využitím moderných prezentačných foriem a metód už v prvých týždňoch po otvorení (5. 9. 2013) zaznamenalo veľmi kladný ohlas u všetkých vekových kategórií návštevníkov. Vybudovaním Vedecko-technického centra pre deti a mládež naplnilo STM svoj dlhodobý zámer, a to prezentovať históriu a súčasnosť vedeckého poznania príťažlivou a ďalší záujem vzbudzujúcou formou. Týmto sa napĺňa aj osobný cieľ menovaného – šíriť poznatky vedy a techniky, a tým podnecovať aj ďalší záujem o ich štúdium.

4. Navrhovaný: PhDr. Ladislav Kučera, CSc., Magurská 6 v Košiciach
Navrhovateľ: Ing. Rastislav Trnka, Drevný trh 5, 040 01 Košice-Staré

Navrhujem **PhDr. Ladislava Kučera, CSc., bytom Magurská 6 v Košiciach** na Cenu miestneho zastupiteľstva mestskej časti Staré mesto v Košiciach za celoživotnú vynikajúcu výchovno- pedagogickú prácu, za rozvoj slovenskej jazykovedy, vyučovania cudzích jazykov. Za dlhoročnú riadiacu činnosť Gymnázia na Kováčskej 28, ale tiež za riadiacu činnosť Jazykovej školy v Košiciach a za veľký osobný podiel na úspechoch oboch škôl.

PhDr. Ladislav Kučera, CSc., bol v rokoch 1971 až 1988 riaditeľom Gymnázia a Jazykovej školy na Kováčskej ulici 28. Počas svojho pôsobenia vo funkcii riaditeľa Gymnázia a Jazykovej školy kládol dôraz hlavne na kvalitný rozvoj vyučovania vo všetkých vyučovacích predmetoch, osobitne vo vyučovaní spisovnej slovenčiny / viedol semináre slovenského jazyka, ďalších svetových jazykov/, rozvoj hudobného cítenia založením a vedením školského speváckeho zboru, žiackeho orchestra. Počas zodpovednej funkcie riaditeľa Gymnázia a Jazykovej školy externe prednášal na Právnickej fakulte UPJŠ, napísal a vydal vysokoškolskú učebnicu Rétorika I-II. časť. Bol vyznamenaný Pamätnou plaketou Právnickej fakulty r. 1986. Napísal knihy pre slovenčinárov a študentov : Druhy jazykových rozborov slovenčiny, Všestranné jazykové rozborý slovenčiny, O príčinách slabšej pripravenosti žiakov zo slovenského jazyka, Výslovnosť desiatich európskych jazykov, Rétorika /I.-II diel/, O zápore v slovenčine a maďarčine, Zdokonaľujme sa v spisovnej slovenčine pre osvetových pracovníkov, Ako naučiť maďarských žiakov rod a číslo podstatných mien. Ako dlhoročný člen Jazykovedného ústavu Ľudovíta Štúra bol recenzentom aj spoluautorom mnohých jazykovedných kníh /spolupracoval s poprednými jazykovedcami ako prof. PhDr. Horecký, DrSc., prof. PhDr. Mistrík, DrSc., prof. PhDr. Kačala, DrSc., prof. PhDr. Pauliny, DrSc., s ďalšími/

Postaral sa o zmodernizovanie budovy vtedajšieho štátneho gymnázia kde po svojom príchode r.1971 dal urobiť novú strechu na historickej budove, zastarané toalety bolo nahradené splachovacími záchodmi, umývadlami s vodovodnými potrubiami, rekonštruované bolo schodište, zborovňa a kancelária riaditeľa bola upravená, školský dvor bol vyasfaltovaný, do telocvične sa dali nové parkety.

Záslužnú prácu odviedol zavedením, viacročným redigovaním a prispievaním článkov do rubriky „Kultúra rodnej reči“ vo Východoslovenských novinách. Bol vyznamenaný titulom Vzorný učiteľ, vyznamenaním Za obetavú prácu, r.1986 mu bol udelené vyznamenanie Rad práce.

Ako riaditeľ Jazykovej školy na Kováčskej ulici bol dlhé roky predsedom štátnicovej komisie. Na večernej Jazykovej škole sa robili štátne skúšky z anglického, nemeckého, francúzskeho jazyka.

5. Navrhovaný: ThLic. Pavol Bardzák, Moyzesova 40, 040 01 Košice
Navrhovateľ: JUDr. Agnesa Tokárová, Hlavná 31, 040 01 Košice

Otec Pavol Bardzák sa zaslúhuje o šírenie Božieho slova v komunite veriacich gréckokatolíckej cirkvi v Starom Meste. Predmetom jeho záujmu je predovšetkým systematická a vytrvalá práca s deťmi a mládežou a práca s dôrazom na upevňovanie rodiny a jej základných princípov v súčasnej spoločnosti. V maximálnej miere sa venuje ekumenickej činnosti a s ňou spojeným aktivitám. Sám vedie usporiadaný rodinný život v súlade s evanjeliom, ktorým dáva pozitívny príklad nielen spoločnosti veriacich, ale i všetkým rodinám v mestskej časti i meste.

narodený: 8. 7. 1974, Košice - Šaca

manželka: Jana r. Bučková

rodina: dve deti: Radka a Pavol

Adresa: Moyzesova 40

040 01 Košice

Kontakt: 0911 711 297

Vzdelanie: 1997 absolvent Gréckokatolíckej teologickej fakulty v Prešove (Magister teológie – Mgr.)

Vyššie štúdiá: 2004 Licenciát teológie (ThLic.) - CMTF Univerzita Palackého Olomouc v študijnom odbore Praktická teológia

Pôsobenie v Gréckokatolíckej eparchii Košice:

ordinovaný (kňazská vysviacka): 10. 8. 1997, Gréckokatolícka katedrála Košice, Moyzesova 40

1997-1998 administrátor farnosti Poruba pod Vihorlatom a Vyšná Rybnica; klasická farská pastorácia na farnosti pri Širave;

1998-2003 vymenovaný za farára farnosti Poruba pod Vihorlatom;

2003-2007 farár farnosti Košice-Ťahanovce; klasická farská pastorácia na sídlisku KE-Ťahanovce;

2007 farár farnosti Košice-Staré mesto, pastorácia v centrálnej farnosti Košickej eparchie;

Osobné funkcie a zaradenie v štruktúre Košickej eparchie:

1997 člen Katecheticko-pastoračnej komisie Gréckokatolíckeho apoštolského exarchátu Košice

2003-2008 člen Komisia pre katechizáciu pri Konferencii biskupov Slovenska; práca na obsahovej štruktúre vyučovania náboženstva na školách; príprava učebníc náboženstva pre východný obrad

2007 zástupca moderátora Ekumenického spoločenstva v Košiciach; aktívna práca na poli ekumenizmu v KE

2008 právo nosiť zlatý kríž a titul protojerej; vyznamenanie od vladyku Milana Chautura, košického eparchu

2008 člen Komisia pre permanentnú kňazskú formáciu; koordinácia formačných programov pre kňazov

2010 vymenovaný za člena Komisie pre cirkevné a spoločenské otázky Zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja ako zástupca za Gréckokatolícku cirkev;

2011 vymenovaný za člena Komisie cirkvi pri mestskom zastupiteľstve v Košiciach za Gréckokatolícku cirkev;

6. Navrhovaný: Július Kánássy, Jiskrova 9, 040 01 Košice

Navrhovateľ: JUDr. Agnesa Tokárová, Hlavná 31, 040 01 Košice

Bol úspešným futbalistom už za mlada. Na svedomí to mala lopta a dobrá partia šarvancov. Július Kánássy v nej vynikal, preto sa ocitol medzi 300 chlapcami na Solovjevke, ktorí túžili po ligovom drese. On ho dostal a v ňom sa zaradili medzi ozdoby košického futbalu. Na jeho dribling skalní nezabúdajú, preto sa po známom Brazílčanovi stal košickým Garrincom.

KOŠICE. Pri výbere žiáčikov sa dostal do tridsiatky vyvolených a tým aj pod ruky skúseného trénera Hollera. To všetko akoby Julov rast pokropilo živou vodou, lebo už v roku 1951 získal v drese mladšieho dorastu Dynamo ČSD pod taktovkou trénera Ladislava Palečka titul čs. majstra s Magyarom, Lovackým, Pintérom. Czeszciczky, Lenártom, Dolinským, Schwarzom, Felszeghym a inými.

V nasledujúcej sezóne vo farbách staršieho dorastu VSS oslavoval pre zmenu majstrovskú korunu s trénerom Jozefom Leškom takmer v tom istom zložení, aj keď niektorí hráči ostali na pôvodnom brehu. Kým mladí kraľovali, seniori prežívali muky, lebo Dynamo ČSD vypadlo z I. ligy a Košiciam zachránila túto súťaž len administratíva za zeleným stolom, ktorá posunula medzi elitu Lokomotívu Košice. S týmto názvom sa tak v I. lige stretávame až v roku 1953, rovnako ako s Kánássym, ktorý v čudných pomeroch menil každú sezónu dres. Kúzlo ligy však bolo veľké... Dostal šancu hneď v 1. kole 17. mája. Pre neho to bol dvojnásobne vzácny deň, lebo pred 5 tisíc divákmi ozdobil svoj debut prvý gólom. Železničiarom však nepomohol, lebo podľahli Sparte 1:2 v zostave: Škultéty - Il'ko, Dolejší, Czeszciczky, Gašparik, Nepko, Kánássy, Košč, Pollák, Zakršmid (Fecko), Greškovič. Horšie však bolo, že väčšina skúsených hráčov z metropoly východu odišla, preto zvyšok starších s mladými v ostávajúcich zápasoch káru zväčša neutiahol. O to viac, že súťaž bola iba jednokolová, takže kým sa mužstvo sformovalo, bolo po sezóne i I. lige. Skončilo sa posledné - a vypadlo. V roku 1955 pomohol Spartaku VSS vyhrať II. ligu, a tak v päťdesiatom šiestom si zahral opäť najvyššiu súťaž. Nastúpil hneď v premiérovom kole, v ktorom strojári 11. marca pred 10-tisíc divákmi remizovali s Duklou Praha 2:2. Po sľubnom prvom kroku prišlo viac nevydarených - a ďalší košický pád.

V rokoch 1957 - 1959 hral v Bratislave, lebo Košičania po zostupe nedali rodákovi ani 8-tisíc korún na tzv. výpomoc, čo bola v tom čase akási norma, ale vyčkávali, kým sa za 15-tisíc neupísal belasým. O jeho odchode funkcionári nechceli ani počuť. Lenže v roku 1957 sa objavil na Slovensku brazílsky tím FC Bahia. Košičania ho chceli vidieť stoj čo stoj, ale dokázali ho prilákať na Solovjevovu iba za výdatnej pomoci Bratislavčanov, ktorí si však dali podmienku: za Bahiu chceme Jula! Prestupový hlavolam sa tým skončil a pravé krídlo strojárov sa objavilo v belasom drese. Tréner Leopold Šťastný mu vymyslel prezývku Egér, ktorá ho sprevádza so známou Šušu do dnešných dní. Na novom pôsobisku hral v kádri, ktorý spolu s ním okrem iných tvorili Schrojf, Vičan, Popluhár, Jankovič, Vengloš, A. Urban, Obert, A. Moravčík, E. Pažický, A. Bílý, J. Kováč, Balážik a skončil s nimi v lige raz štvrtý a potom ôsmy. V rokoch 1953 - 1957 hral 7-krát za čs. juniorov. Počas účinkovania na Tehelnom poli sa dostal aj do širšieho výberu ČSR A s Masopustom a spol., ale nikdy nedostal šancu. Za to za ČSR B nastúpil dvakrát - vo víťazných dueloch 2:0 s Rakúskom a 3:1 s NDR.

Žiaľ, po návrate domov sa pod taktovkou Z. Fazekaša Jednota v I. lige nezachránila. Obrat nastal príchodom trénera Š. Jačianskeho v januári 1963, takže po jarnej sezóne sa VSS tešili z návratu medzi elitu. S nimi si v roku 1965 vychutnal bronz a v sezóne 1967/68 vo víťaznom dueli s Baníkom Ostrava (3:0) nastúpil ako 34-ročný naposledy v zostave: Švajlen - Pivarník, Desiatnik, Š. Jutka, V. Jutka, Daňko, Pollák, T. Tóth, Strausz, Scherer, Boroš (Kánássy). Neodišiel však od futbalu. Dva roky bol asistentom J. Vengloša a prispel tak k striebru, ktoré získali strojári v roku 1971. Neskôr priaznivo ovplyvnil rast mlade vo VŠA, ktorej daroval skusy z vyše 300 seniorských zápasov. Čas však rýchlo plynie, Julo je však rád, že sa dnes dožíva krásnych 75 rokov stále v plnom zdraví. Zaslúžene so Zlatou medailou, ktorú udeľuje SFZ najlepším.